

Abstrakt

Tato práce se věnuje konceptu modernity, který pod názvem „nadcivilizace“ vypracoval někdy v průběhu padesátých let 20. století český filosof Jan Patočka (1907-1977) v původně nevydané studii *Nadcivilizace a její vnitřní konflikt*. Hlavním cílem práce je představit koncept nadcivilizace jak v souvislostech autorova života a díla, tak v kontextu dnešního zkoumání civilizací, jež se odehrává na poli historické sociologie. Stanovený úkol je naplňován skrze tři hlavní části, kterým ještě předchází předznamenání, jež čtenáře uvádí do problematiky dnešní civilizační analýzy. První část už se pak soustředí na autorův koncept modernity, jak byl předložen v původní studii z padesátých let. Patočkův originální pojem „nadcivilizace“ je zde obecně představen a zařazen do kontextu dnešní civilizační analýzy, přičemž ve výkladu jsou zároveň zdůrazněny jak okolnosti vzniku textu, tak duchovní rám Patočkovy doby. Druhá část práce se snaží zasadit původní koncept nadcivilizace do autorova výkladu filosofie dějin a následně předvést, nakolik se Patočkovo chápání modernity proměnilo v jeho vrcholném díle *Kacířské eseje o filosofii dějin* (1975). V poslední části práce je pak věnována pozornost motivu „civilizačního paradoxu“, skrze který lze konkrétně poukázat na význam Patočkovy práce v kontextu dnešní historické sociologie.

klíčová slova: Patočka, nadcivilizace, civilizace, Kacířské eseje, filosofie dějin, modernita, rozmanité modernity, axiální věk, Eisenstadt, Husserl, Masaryk, Weber, Toynbee, racionalizace, beznáboženskost, sekularizace, věda